У родинному колі друзів Миколи Сома

17 березня у ЦРБ №141 відбувся літературно - мистецький вечір «Я вічний сміх, така моя робота», присвячений 75 річчю від дня народженнями Миколи Даниловича Сома, українського поета, публіциста, громадського діяча. Микола Данилович схожий на свої твори – світла людина з оптимістичним поглядом на життя, з щирою усмішкою та добрим ставленням до оточуючих. Поет зачаровує читачів щирістю своєї душі, філософським мисленням, іскрометним гумором. Сомів гумор – це гумор української звичайної людини – веселий і сумний одночасно. Його мотивами виткана вся творчість Микола Даниловича. «Сміюсь над горем, регочу над лихом і навіть плачу неповторним сміхом»… А хто в Україні не чув слова колискової «Рученьки - ніженьки» з телевізійної програми « На добраніч діти», яка колихала хлопчиків та дівчаті цілих 25 років! Поета знають і люблять в народі. На початку вечора лунали пісні, слова яких написав Сом: «Вишиванка» торкнулась ліричних струн кожного учасника заходу, епічна «Дума про землю» ще раз підкреслила, що ми маємо бути щасливими що народилися на цій українській землі. Під музику були показані фото фрагменти про життя поета.

Привітно посміхаючись Микола Данилович представив своїх друзів та співавторів: відомого літератора Петра Засенка, популярного композитора Анатолія Кульчицького, співачку – аматора Ганну Нагорну, художника, Лауреата Національної премії ім. Т.Г. Шевченка Валерія Франчука, директора козацькой гімназії № 283 Володимира Гнатюка та інших.

Співробітники ЦРБ № 141 С.Д.Висоцька та Р.М. Рокіта провели огляд виставки – персоналії та презентували бібліографічний посібник про творчість поета, електронний варіант якого був подарований усім гостям бібліотеки. А їх було чимало…Почувши об’яву по радіо приїхали прихильники віршів Сома з інших районів столиці та області. Запам’ятався присутнім виступ читача Баклана, який провів дослідницьку роботу з родоводу Сомів.

Отримав ювіляр і подарунки: від імені голови району поету вручене представником адміністрації Деснянського району іменний годинник, художник В. Франчук подарував картину, В.Гнатюк від імені Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська січ» вручив Орден слави «Дніпровська січ». Наприкінці заходу Микола Данилович казав: «Я нічого не писав од себе, я лише записував почуте і відчуте. Все найкраще з мого творчого доробку більше належить фольклору. Саме так сприймають люди всі мої експромти». З дається що це найкраще визнання письменника своїм народом.